

HAFNARREGLUGERÐ

215

7. des.

fyrir Hafnarkauptún í Hornafirði.

I. KAFLI**Takmörk hafnarinnar.**

1. gr.

Takmörk hafnarinnar eru að vestan Suðurfjörður, frá Hornafjarðarósi inn að Melatanga. Þaðan hugsuð lína beint í Leiðarhöfða. Þaðan takmarkast höfnin af strandlengjunni sunnan Hafnarkauptúns austur á Heppu, þaðan beina línu í syðsta tanga Ægissíðu og þaðan á austasta tanga á henni. Þaðan eru takmörkin beina línu austast í Mikley út í Austurfjörur, þaðan eftir Austurfjörinni vestur að Hornafjarðarósi.

II. KAFLI**Stjórn hafnarinnar.**

2. gr.

Í hafnarnefnd eiga sæti 5 menn, kosnir af hreppsnefnd Hafnarhrepps að afloknum hreppsnefndarkosningum, á sama hátt og til sama tíma og aðrar fastanefndir. Varamenn skulu kosnir jafnmargir og á sama hátt. Nefndin kys sér sjálf formann.

3. gr.

Hafnarnefnd annast framkvæmdir hafnarmála og eftirlit með höfninni og hafnarmannvirkjum, sér um viðhald og umbætur á hvoru tveggja og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil undir yfirumsjón hreppsnefndar.

4. gr.

Öll gjöld, sem reglugerð þessi ræðir um, skulu renna í hafnarsjóð Hafnarhrepps. Skal honum varið til að standast kostnað af mannvirkjum, sem við höfnina eru gerð. Hreppsnefnd veitir fé úr sjóðnum, að fengnum tillögum hafnarnefndar, og ákveður hvernig hann skuli ávaxtast, enda ber hún ábyrgð á eignum hans eins og öðru fé hreppsins.

Við lok hvers rekstursárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efnahagsreikning sjóðsins, og ber henni að hafa fullgert reikninginn ekki síðar en í febrúarlök næsta reikningsár. Reikningar skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og hreppsreikningar.

Fyrir 1. nóvember ár hvert, skal hafnarnefnd hafa samið og lagt fyrir hreppsnefnd frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Hreppsnefnd skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á gjalda- og tekjuliðum.

III. KAFLI**Almennar reglur.**

5. gr.

Hafnarnefnd sér um, að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni tafarlaust og enn fremur þeirra starfsmanna, er hún setur, til þess að gæta reglu. Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

215

7. des.

Öll skot við höfnina og á henni eru stranglega bönnuð og sérstaklega skal gæta þess, að skot og fugladráp frá skipum og bátum á höfninni eigi sér ekki stað.

6. gr.

Skylt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós, nema í eldavél skipsins og á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu á. Álit hafnarnefnd, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er henni heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir. Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu og annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með sérstöku leyfi hafnarnefndar í hvert sinn.

7. gr.

Ekki má kasta útbyrðis í höfnina seglfestu, ösku, fiskúrgangi eða öðrum óþrifnaði, er valdið getur grynnkun eða skemmdum á hafnarvæðinu.

Ekki má taka seglfestu í landi hafnarinnar eða landi einstakra manna á hafnarvæðinu, nema að fengnu leyfi hafnarnefndar og þeirra, er landið kunna að eiga.

8. gr.

Á landi hafnarinnar má ekki smíða ný skip, þetta eldri skip eða framkvæma viðgerðir á þeim á annan hátt, nema leyfi hafnarnefndar komi til. Einnig þarf leyfi hafnarnefndar til þess að leggja skipum í fjörur hafnarinnar. Báta, sem ekki eru notaðir að jafnaði, má ekki geyma á stöðum, þar sem þeir eru, að dómi hafnarnefndar eða lögreglustjóra, til óþrifnaðar eða óþæginda.

IV. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra um höfnina.

9. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ferma ekki né afferma, mega aldrei liggja svo á höfninni, að það tálmi fermingu eða affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boði hafnarnefndar eða starfsmanna hennar um það, hvar þau skulu leggjast.

Ekki má leggja skipum og bátum svo nærri bryggjum, að eigi sé, að dómi hafnarnefndar, nægilegt og gott rúm fyrir önnur skip að komast að og frá, né heldur má leggja netum eða duflum svo nálægt bryggjum, að aðgangur verði ógreiður skipum.

Skip mega aldrei liggja svo út frá sér strengi eða önnur festartæki, að umferð tálmi. Festartæki frá skipi má aldrei leggja yfir alfaraveg.

10. gr.

Í hverju skipi, að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannláus við festar á höfninni, skal jafnan vera einn maður, að minnsta kosti, er tekið geti á móti fyrirskipunum hafnarstarfsmanna og framkvæmt þær, hvort heldur á að færa skipið eða gera eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

11. gr.

Vélbátum, sem heima eiga í Hornafirði eða gerðir eru út þaðan og liggja við sérstök legugögn á höfninni, má ekki leggja svo, að það hindri eða tefji umferð um

höfnina. Hafnarnefnd getur ákveðið, hvar og hvernig legufæri þeirra skulu lögð. **215**
Enginn má flytja legugögn báts síns, nema með leyfi hafnarnefndar, en heimilt er 7. des.
eiganda þeirra að taka þau upp, án leyfis hafnarinnar.

13. gr.

Nú tregðast eigandi eða skipstjóri eða umráðamaður skips við að hlýða skipunum hafnarnefndar eða umsjónarmanns, um að flytja skip sitt eða bát eða strengi á höfninni og getur þá hafnarnefnd látið gera það á kostnað og ábyrgð eiganda eða umráðamanns.

14. gr.

Eigi má festa skipum við uppfyllingar eða bryggjur, nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig fyrir komið, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjum eða uppfyllingum. Þyki þess ekki nægilega gætt, má krefjast að úr því sé bætt tafarlaust. Skytt er að hafa tryggar hlífar milli skips og bryggju eða uppfyllingar.

15. gr.

Vélskip mega ekki láta vélar ganga með svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hættu af því. Ekki er leyfilegt að fara nema hæga ferð (3 sjómílar á klukkustund) um leiðina út og inn frá Mikleyjarál að bryggjum. Einnig er hátum og skipum stranglega bannað að mætast eða fara hvort fram úr öðru á nefndri leið.

16. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur þar sem það, að áliti hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt, svo fljótt sem auðið er. Verði dráttur á því, getur hafnarnefnd látið færa skipið burt á kostnað eigandans og er heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

V. KAFLI

Notkun á hafnarbryggjum og geymsluhúsum.

17. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggjur hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu skip, sem sigla eftir fyrir fram ákveðinni auglýstri ferða-áætlun og flytja póst, hafa að öðru jöfnu rétt til þess að leggjast að bryggju, þó önnur skip liggi þar fyrir og verða þau að víkja meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að áliti hafnarnefndar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, ef hún krefst þess. Enn fremur getur hafnarnefnd vísað skipum frá bryggjunni, áliti hún það nauðsynlegt vegna veðurs eða annars. Ef ágreiningur rís, ræður hafnarnefnd í hverri röð skip koma að bryggjunni.

18. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem afferma eða ferma við bryggjur eða uppfyllingar, sé lagt hverju við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á hjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, er utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipa, er nær liggja.

19. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal afgreiðslumaður eða skipstjóri, ef þörf gerist, láta ræsta bryggju þá eða uppfyllingu, sem notuð hefur verið. Farist það fyrir, má hafnarnefnd láta gera það á þeirra kostnað.

215

7. des.

20. gr.
 Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða látnar í skip, mega ekki liggja á bryggju eða uppfyllingu og eigi annars staðar á landi hafnarinnar, en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarnefndar. Skal flytja burtu vörur og muni jafnskjótt og hún krefst þess. Hafnarnefnd getur heimtað gjald eftir vörur, sem látnar eru liggja á landi hafnarinnar.

21. gr.

Fyrir geymslu á vörum eða varningi í húsum hafnarinnar, sem til þess eru sérstaklega ætluð og ekki eru leigð öðrum með samningum, skal eigandi eða umráðamaður varningsins greiða gjald, er í hvert sinn ákveðst af hafnarnefnd. Gjald þetta skal greitt áður en varningurinn er fluttur úr húsum hafnarinnar.

VI. KAFLI

Hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

22. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram bryggjur eða önnur mannvirki, né heldur breyta eða auka við þau mannvirki, sem fyrir eru, og ekki fylla upp eða dýpka frá landi, nema hreppsnefnd hafi veitt samþykki sitt til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar, og gildir leyfið aðeins til eins árs. Skjóta má úrskurði hreppsnefndar til úrskurðar samgöngumálaráðuneytisins. Sá, sem fengið hefur leyfi til að gera slíkt mannvirki, skal halda því svo vel við, að engin hættu stafi af því.

23. gr.

Við bryggjur eða uppfyllingar einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar hafa skip rétt til að leggjast að í sömu röð og þau koma inn og sækja um það. Þó skulu skip, sem sigla eftir fastri áætlun, hafa forgangsrétt, næst eiganda.

24. gr.

Við hverja bryggju einstakra manna og félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, getur hafnarnefnd krafizt að sé umsjónarmaður, sem hún tekur gildan.

25. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrífnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv., fer eftir þeim fyrirmælum, er hafnarnefnd setur á hverjum tíma, og gilda jafnt fyrir allar bryggjur og uppfyllingar innan hafnarinnar.

VII. KAFLI

Um hafnargjöld.

26. gr.

Öll skip, 12 smálestir og þar yfir, skulu greiða hafnargjöld, er þau koma á Hornafjarðarhöfn og hafa eitthvert samband við land.

Undanþegin hafnargjaldi eru þó herskip, varðskip, vitaskip, björgunarskip, skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til vísindarannsókna, skip, sem leita hafnar vegna óveðurs, en hafa ekki samband við land, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskemmda.

Hafnargjöld reiknast af brúttóstærð skipa og í heilum tölum, en brotum skal sleppa.

27. gr.

215

Hafnargjaldskrá.

7. des.

- a. Skip, sem eru eign búsettra manna í Hafnarkauptúni og skrásett þar, skulu greiða einu sinni á ári 3 krónur af hverri brúttó smálest, þó aldrei minna en 60 krónur. Auk þess greiða þau heimaskip, er stunda millilandasiglingar, 20 aura af hverri brúttósmálest í hvert sinn er þau koma í höfnina úr millilandasiglingu. Lægsta gjald skal þó vera 10 krónur.
- b. Skip, sem sigla eftir opinberum ferðaáætlunum, skulu greiða 20 aura af hverri brúttósmálest í hvert sinn, er þau leggjast í höfnina.
- c. Öll önnur skip, sem til hafnar koma, með þeim undantekningum, sem að framan greinir, skulu greiða 40 aura af hverri brúttósmálest.

VIII. KAFLI

Um bryggjugjöld og festargjöld.

28. gr.

1. Gjöld af bryggjum hafnarsjóðs:

Hvert skip, sem leggst við bryggju eða uppfyllingu eða að skipi, sem við hana liggur, skal greiða bryggjugjald af nettóstærð skipsins, talið í heilum smálestum, en broti skal sleppt. Greiða skal gjaldið fyrir hvern sólarhring, en hluti úr sólarhring telst sem heill. Undanþegin bryggjugjaldi eru varðskip, herskip og vísindaleg rannsóknarskip.

Gjöldin greiðast sem hér segir:

- a. Af öllum aðkomuskipum greiðast 20 aurar af hverri nettó smálest. Minnsta gjald skal þó verta 10 krónur.
- b. Bátar og skip, heimilisföst í Hafnarkauptúni, að stærð 10 smalestir og þar yfir, greiði 6 krónur af hverri nettó smálest á ári. Minni bátar greiði 5 kr. á ári.
Skip, heimilisföst í Hafnarkauptúni, sem stunda millilandasiglingar, greiði þá auk þess bryggjugjald eins og aðkomuskip, meðan á þeim siglingum stendur.
- c. Fyrir sérstaka notkun á hafnarbryggjum eða uppfyllingum, svo sem aðgerð á fiski, flökun, fiskverkun, sildarsöltun o. fl., skal hafnarnefnd ákveða sérstakt gjald eða semja um við viðkomandi aðila.

2. Gjald af bryggjum einstakra manna eða félaga:

Bryggjueigendur greiði ekkert bryggjugjald af sínum eigin fiskiskipum, sem stunda sjávarútveg frá Höfn og leggja aflla sinn upp á bryggjur þeirra og taka vistir sínar og aðrar nauðsynjar til eigin notkunar.

Um önnur skip gilda sömu ákvæði og tilgreind eru í fyrsta lið þessarar greinar og renna gjöld öll til hafnarsjóðs.

29. gr.

Skip og bátar, önnur en herskip, varðskip og vísindaleg rannsóknarskip, sem nota bryggjufestar, sem hafnarsjóður á, skulu greiða 4 aura af hverri nettósmálest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, þó aldrei minna en 10 krónur á sólarhring.

IX. KAFLI
Vörugjald.

30. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi og dauðum, sem fermdar voru eða affermdar á höfninni, með þeim undantekningum, er síðar getur.

31. gr.

Af vörum, sem samkvæmt farmskrá skips eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast á land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálfvörugjald.

32. gr.

Undanþegnar vörugjaldi eru þessar vörur:

- a. Vörur, sem settar eru á land og eiga að fara aftur með sama skipi, enda sé svo ákveðið í farmskrá.
- b. Vistir og aðrar nauðsynjar báta og skipa, til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- c. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur, sem ekki er á farmskrá.
- d. Vörur og tæki til hafnarinnar.

33. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum. Brot úr gjaldeingu telst heil. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri eða skipaafgreiðslan skyld að láta starfsmönnum hafnarinnar í té eftirrit af farmskrá skipsins.

Sé engin farmskrá, skal skipstjóri gefa drengskaparvottorð um vörumagnið, sem skip hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hún telur heppilegast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sömu umbúðum, skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst gjald er af.

Við útreikning vörugjalds skal leggja saman hvern vöruflokk, sem samanstendur í skránni, ef móttakandi eða sendandi hér er einn og sami aðili.

34. gr.

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því sem vörugjaldskrá tiltekur, og gjald greiðast eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna vörugjald minna en 50 aura.

Ef vafi leikur á því, í hvaða flokki skuli telja einhverja vöru, skal oddviti skera úr, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

35. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald 1 króna fyrir hver 100 kg:
Kol, salt, sement, tilbúinn áburður, fóðurvörur, síldarmjöl, garðávextir, beitusíld, ísaður fiskur til útflutnings.
2. flokkur. Gjald kr. 1.50 fyrir hver 100 kg:
Allar kornvörur fluttar í sekkjum, bárujárni, steypustyrktarjárni, kjöt, gætur, saltaðar húðir, ull, saltfiskur, hraðfrystur fiskur, hessian, síldar- og þorskanet, kaðlar, lýsi í tönkum.
3. flokkur. Gjald kr. 2.50 fyrir hver 100 kg:
Þurr saltfiskur, skreið, bifreiðar og önnur vélknúin tæki og aðrar vélar.
4. flokkur. Gjald kr. 10.00 fyrir hver 100 kg:
Einnig aðrar þyngdarvörur, sem ekki eru tilgreindar annars staðar.

Nýlenduvörur, sælgætisvörur, öl og gosdrykkir, tóbak, blikkvörur, raf- 215
magnsvörur, vefnaðarvörur, skotfæri, sprengiefni, kvikmyndir, viðtæki og allar 7. des.
smávörur.

5. flokkur. Gjald kr. 2.00 fyrir hver 100 kg:

Olía og benzín, flutt á tönkum.

6. flokkur.

Olía og benzín flutt í tunnum kr. 4.00 fyrir hverja tunnu.

Lýsi flutt í tunnum — 4.00 — — —

Síld flutt í tunnum — 2.00 — — —

Hrogn flutt í tunnum — 2.00 — — —

Garnir hreinsaðar fluttar í tunnum — 2.00 — — —

Saltkjöt: ½ tn. kr. 3.00; ¼ tn. kr. 2.00; ¼ tn. kr. 1.50.

Stórgripir: kr. 10.00 fyrir hvern grip.

Kindur: kr. 2.00 fyrir hvern grip.

Endursendar umbúðir:

Stálföt kr. 2.00 fyrir hvert fat.

Stokktunnur kr. 1.00 fyrir hverja tunnu.

Kassar frá öli og gosdrykkjum kr. 0.50 fyrir hvern kassa.

7. flokkur. Timbur og aðrar vörur eftir máli, kr. 0.40 á teningsfet. Minnsta gjald
kr. 1.00.

Aflagjald.

Bátar og skip, sem leggja upp afla sinn á Hornafirði, greiði kr. 4.00 fyrir smálest
af fiski miðað við slægðan fisk með haus; kr. 6.00 á smálest af saltfiski; kr. 0.50 fyrir
uppsaltaða síldartunnu eða mál.

36. gr.

Ljósagjald.

Öll skip, sem koma til hafnarinnar á tímabilinu 1. ágúst til 1. maí og lestagjöld
greiða, skulu greiða í ljósagjöld 5 auru af hverri brúttósmálest, þó aldrei minna en
kr. 5.00 í hvert skipti. Undanþegin ljósagjaldi eru sömu skip og undanþegin eru
greiðslu lestagjalds.

X. KAFLI

Um innheimtu og greiðslu hafnargjalda.

37. gr.

Gjalddagi lestagjalds (hafnargjalda) er, þegar skipið hefur lagzt á höfnina,
gjaldldagi bryggjugjalda þegar skip hefur lagzt við bryggju eða skip, og gjaldldagi
vörugjalda, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið á höfnina, ef um aðfluttar
vörur er að ræða. Sé um fráfluttar vörur að ræða, fellur vörugjald af þeim í gjald-
daga þegar vörurnar eru komnar á farmskrá skipsins.

Gjalddagi þeirra gjalda, sem greiðast eiga einu sinni á ári, er 1. júlí.

38. gr.

Skipstjóri ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds (hafnargjalda) og bryggjugjalds.
Eigandi skips ber þó alltaf ábyrgð á greiðslu allra gjalda samkvæmt reglugerð
þessari.

Móttakandi ábyrgist vörugjald af aðfluttum vörum, en sendandi af fráfluttum
vörum, annars skipstjóri, ef farmur skips er ekki skráður. Hafnarsjóður hefur halds-
rétt í skipum fyrir skipagjöldum, en í vörum fyrir vörugjöldum, unz gjöldin eru að
fullu greidd.

7. des. Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari má taka lögtaki, og hafa þau sama forgangsrétt sem opinber gjöld.

XI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

40. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum. Ef samningum verður ekki við komið, um skaðabætur fyrir skemmdir, skulu þær ákveðast af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvor aðili fyrir sig getur krafizt yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að undirmati var lokið. Yfirmat skal framkvæmt af fimm óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem þess hefur krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt honum í vil meira en 10%. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

41. gr.

Sá, sem hefur bakað sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má ekki fara burt úr höfninni, meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, sem hafnarnefnd tekur gilda.

42. gr.

Enginn má vænta þess að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann sanni, að hann hafi greitt gjöld þau, sem innheimtumaður hafnarinnar á að innheimta, svo og sektir og skaðabætur, sem honum ber að greiða samkvæmt reglugerð þessari.

43. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki í skipi. Ef stýrimaður er heldur ekki við, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið hana sjálfur.

44. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að 10 000 krónum, nema þyngri refsing liggji við eftir almennum lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð.

45. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt l. nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Hafnarkauptún í Hornafirði, nr. 36 3. marz 1949.

Samgöngumálaráðuneytið, 7. desember 1953.

Ólafur Thors.

Brynjólfur Ingólfsson.